

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 24 JANVIER 1906.

Proposition de loi relative aux engagements volontaires.

DÉVELOPPEMENTS.

MESSIEURS,

L'une des réponses fournies par M. le Ministre de la Guerre aux questions posées par la Section centrale chargée de l'examen du projet de loi fixant le contingent pour 1906, montre que, du 1er octobre 1904 au 30 septembre 1905, 2,496 volontaires de carrière ont été admis dans l'armée, tandis que 968 candidats ont été écartés par les chefs de corps et 643 par les commandants de place.

La proportion des refusés est donc de 64.54 p. c., alors que la proportion des miliciens refusés n'a atteint que 33.28 p. c. pour 1904.

Pour comparer entre eux ces deux nombres — 64.54 p. c. pour les volontaires, et 33.28 p. c. pour les miliciens, — il faut ne pas perdre de vue que *tous* les Belges en âge de milice prennent part au tirage au sort; on y rencontre les jeunes gens de complexion débile comme ceux de taille trop faible; les boiteux, les manchots comme les aveugles; les sourds, les fous...

Toutes les infirmités réunies n'amènent qu'un déchet de 33.28 p. c.

Quant aux candidats volontaires de carrière, il va de soi qu'ils ne se présentent pas lorsqu'ils sont atteints d'une infirmité physique inconciliable, à première vue, avec le service militaire: ni les nains, ni les boiteux, ni les manchots, ni les aveugles ne demandent à s'engager dans l'armée comme volontaires de carrière.

Or, malgré cette sélection spontanée, voici que le déchet, pour les candidats volontaires de carrière, s'élève à 64.54 p. c., c'est-à-dire à près du double de ce qu'il est pour les miliciens!

A quoi attribuer cet énorme écart?

Nous ne nous chargeons pas de l'expliquer. Mais il faut que semblable façon de procéder, qui paraît dirigée contre l'institution même du volonta-

riat de carrière, prenne fin et que l'œuvre du législateur de 1902 ne soit pas contrecarrée.

Aussi avons-nous l'honneur de proposer à la Chambre de modifier l'article 100 de la loi sur la milice du 21 mars 1902 en inscrivant en tête de cet article une disposition qui permettra aux candidats volontaires refusés pour cause d'inaptitude au service par les chefs de corps ou les commandants de place, d'en appeler auprès des conseils de revision, comme peuvent le faire, dès aujourd'hui, les miliciens.

Cette disposition est celle que nous avons proposée en 1902 sous forme d'amendement à introduire dans la loi sur la milice et que nous avons retirée dans l'espoir que le mode d'appel proposé par M. le Ministre de la Guerre aurait, pour les candidats volontaires, le même effet que l'appel devant les conseils de revision pour les miliciens.

Décus dans notre attente, nous espérons que la Chambre tiendra à veiller, par le vote de notre proposition, à ce que l'esprit de la loi sur la milice soit respecté.

VERHAEGEN.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

L'article 100 de la loi sur la milice du 21 mars 1902 est complété par la disposition suivante qui prendra place en tête de l'article susdit :

Les engagements volontaires sont contractés à l'intervention des chefs de corps. Le refus d'engagement prononcé par le chef de corps pour cause d'inaptitude au service est susceptible d'appel de la part de l'intéressé.

L'appel doit être adressé endéans les quinze jours au gouverneur, qui le soumet au conseil de revision. Celui-ci statue au fond lors de sa première session et suit les règles fixées par la loi en matière d'appel des décisions des conseils de milice.

WETSVOORSTEL

EENIG ARTIKEL.

Artikel 100 der militiewet van 21 Maart 1902 wordt aangevuld door de navolgende bepaling — welke aan 't hoofd van genoemd artikel zal staan :

Vrijwillige dienstnemingen worden door tusschenkomst der korpsoversten aangegaan. Wordt door den korps-overste geene toestemming tot de dienstneming gegeven op grond van ongeschiktheid voor den dienst, dan kan de belanghebbende tegen deze weigering in hooger beroep komen.

Het beroep moet, binnen vijftien dagen, worden gericht tot den gouverneur; deze onderwerpt het aan den revisieraad, die, in zijn eerstkomenden zitting, in de hoofdzaak uitspraak doet en zich daarbij houdt aan de regelen bepaald door de wet in zake van beroep tegen de beslissingen van de militieraden.

VERHAEGEN,
AUGUSTE PIL,
G. HELLEPUTTE,
LEVIE,
RUZETTE,
H. CARTON DE WIART.

41

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 24 JANUARI 1906.

Voorstel van wet op de vrijwillige dienstneming.

TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

Uit een van de antwoorden, door den heer Minister van Oorlog gegeven op de vragen der Middenafdeeling, belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot vaststelling van het contingent voor 1906, blijkt dat, van 1 October 1904 tot 30 September 1905, 2,496 vrijwilligers van beroep in het leger werden toegelaten. terwijl 968 kandidaten werden afgewezen door de korpsoversten en 643 door de plaatscommandanten.

Het getal afgewezen kandidaten bedraagt dus 64.54 t. h.; het getal afgewezen lotelingen, integendeel, bedroeg slechts 35.28 t. h. voor 1904.

Wil men deze twee getallen — 64.54 t. h. voor de vrijwilligers, en 35.28 t. h. voor de lotelingen — met elkander vergelijken, dan mag niet worden vergeten dat *al* de Belgen, die den leeftijd voor de militie hebben bereikt, deelnemen aan de loting; daaronder komen voor: de jongelingen met een zwakke gesteldheid evenals die welke de vereischte lengte niet hebben; de kreupelen, de eenarmen en eenhandigen, alsmede de blinden, de dooven, de zinneloozen...

Voor al die gebreken te zamen worden slechts 35.28 t. h. lotelingen afgewezen.

Wat aangaat de kandidaten-vrijwilligers van beroep: het spreekt van zelf dat zij zich niet aangeven, wanneer zij, wegens een lichamelijk gebrek, blijkbaar ongeschikt zijn voor den krijdsdienst: dwergen, kreupelen, eenarmen en eenhandigen, blinden, vragen niet om in het leger te worden opgenomen als vrijwilligers van beroep.

Het geldt hier een keuze, door de natuur zelve gedaan. En toch bedraagt het getal afgewezen kandidaten-vrijwilligers van beroep 64.54 t. h., of nagenoeg het dubbel van het getal afgewezen lotelingen!

Waarom moet dat aanzienlijk verschil worden toegeschreven?

Dat willen wij niet ophelderen. Evenwel behoort het, dat dergelijke handelwijze, waardoor men de instelling zelf van de dienstneming als vrijwilliger

van beroep schijnt te willen bestrijden, niet langer worde geduld en dat het werk, door den wetgever in 1902 tot stand gebracht, niet worde belemmerd.

Met dat doel hebben wij de eer aan de Kamer voor te stellen, artikel 100 der militiewet van 21 Maart 1902 te wijzigen : aan 't hoofd van genoemd artikel zou eene bepaling staan die aan de vrijwilligers, door de korpsoversten of plaatscommandanten afgewezen, wegens ongeschiktheid voor den dienst, bevoegdheid verleent om daartegen in hooger beroep te komen bij de revisieraden, zooals, reeds thans, de lotelingen daartoe bevoegd zijn.

Soortgelijke bepaling hadden wij in 1902 voorgesteld als amendement op de militiewet; wij hebben er van afgezien, daar wij hoopten dat de wijze van beroep, door den heer Minister van Oorlog voorgesteld, voor de candidaten-vrijwilligers dezelfde uitwerking zou hebben als het beroep bij de revisieraden voor de lotelingen.

Wij zagen ons echter in onze verwachting teleurgesteld; daarom hopen wij dat de Kamer hare goedkeuring zal hechten aan mijn voorstel en er prijs zal op stellen, het noodige te doen opdat de strekking der militiewet in acht worde genomen.

, VERHAEGEN.

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE UNIQUE.**

L'article 100 de la loi sur la milice du 21 mars 1902 est complété par la disposition suivante qui prendra place en tête de l'article susdit :

Les engagements volontaires sont contractés à l'intervention des chefs de corps. Le refus d'engagement prononcé par le chef de corps pour cause d'incapacité au service est susceptible d'appel de la part de l'intéressé.

L'appel doit être adressé endéans les quinze jours au gouverneur, qui le soumet au conseil de révision. Celui-ci statue au fond lors de sa première session et suit les règles fixées par la loi en matière d'appel des décisions des conseils de milice.

WETSVOORSTEL**EENIG ARTIKEL.**

Artikel 100 der militiewet van 21 Maart 1902 wordt aangevuld door de navolgende bepaling — welke aan 't hoofd van genoemd artikel zal staan :

Vrijwillige dienstnemingen worden door tusschenkomst der korpsoversten aangegaan. Wordt door den korps-overste geene toestemming tot de dienstneming gegeven op grond van ongeschiktheid voor den dienst, dan kan de belanghebbende tegen deze weigering in hoger beroep komen.

Het beroep moet, binnen vijftien dagen, worden gericht tot den gouverneur; deze onderwerpt het aan den revisieraad, die, in zijn eerstkomenden zitting, in de hoofdzaak uitspraak doet en zich daarbij houdt aan de regelen bepaald door de wet in zake van beroep tegen de beslissingen van de militieraden.

VERHAEGEN,
AUGUSTE PIL,
G. HELLEPUTTE,
LEVIE,
RUZETTE,
H. CARTON DE WIART.